

ע"פ 2702/18 - נסר ח'ליפה, רביע חוסין נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 2702/18

ע"פ 4745/18

לפני:

כבוד השופט י' עמית
כבוד השופטת ע' ברון
כבוד השופט א' שטיין

נסר ח'ליפה
רביע חוסין

המערער בע"פ 2702/18:
המערער בע"פ 4745/18:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה
בת"פ 12695-05-17 מיום 21.2.2018 שניתן על ידי
כב' השופט יחיאל ליפשיץ וערעור על גזר דינו של בית
המשפט המחוזי בחיפה בת"פ 522-05-17 מיום
3.5.2018 שניתן על ידי כב' השופט אמיר טובי

כ"ב בתמוז התשע"ט (25.7.2019)

תאריך הישיבה:

עו"ד פלדמן אביגדור; עו"ד אברהם כנעאנה
עו"ד דוניה נעאמנה
עו"ד רוני זלושינסקי

בשם המערער בע"פ 2702/18:
בשם המערער בע"פ 4745/18:
בשם המשיבה:

פסק-דין

שני הערעורים הנפרדים שבפנינו נסבים על חומרת העונש שהושת על כל אחד מהמערערים, שכנגד כל אחד מהם הוגש כתב אישום נפרד והם הורשעו ונדונו בנפרד. עם זאת, מאחר שהפרשה בה הורשעו המערערים היא אחת,

ומאחר שלשני המערערים עבר משותף, בבחינת "שני חברים יצאו לדרך", מצאנו לאחד את הדין בעניינם וליתן פסק דין אחד בשני הערעורים. לשם הנוחות, המערער בע"פ 4745/18 יקרא להלן: רביע והמערער בע"פ 2702/18 יקרא להלן: נסר. כרקע למעשים בהם הורשעו, נציין כי בין השניים לבין אחד בשם מוחמד שלאעטה (להלן: מוחמד) קיימת הכרות.

1. ואלו הם המעשים בהם הודו המערערים על פי כתבי האישום המתוקנים.

א. האישום הראשון: במהלך שנת 2013 אובסמוך לכך רכשרביע נשקמאולתר מסוג "קרלגוסטב" (להלן: הקרלו), עם מחסנית תואמת, מאדם שזהותו אינה ידועה למאשימה, תמורת 1,900 אירו, והחזיקם בביתו. בחלוף מספר חודשים, פנה רביע לנסר על מנת שימצא קונה לקרלו, ונסר שוחח עם מוחמד על כך. בהמשך הגיעו השניים יחדיו לביתו של רביע על מנת שמוחמד ירכוש את הקרלו מאת רביע. תחילה סיכמו רביע ומוחמד על תשלום הסך של 7,000 ₪ ומוחמד לקח את הקרלו עימו. בהמשך, התגלע בין השניים ויכוח לגבי טיב הקרלו וסוכם כי מוחמד ימסור לרביע אקדח תמורת הקרלו. ואכן, מוחמד מסר לרביע אקדח חצי אוטומטי עם מנגנון הדק חסר ומנגנון הדק מאולתר שהיה מופרד מהאקדח, ורביע החזיקו עד ליום 5.4.2017 במקום מסתור סמוך לביתו כשהוא עטוף בפיסת בד ובניילון.

בגין אישום זה הורשע רביע בסחר בנשק שלא כדין, ונסר הורשע בסיוע בסחר, לפי סעיפים 144(ב2)+(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) וכן הורשע רביע בעבירות בנשק (רכישה והחזקה), לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין (שתי עבירות).

ב. האישום השני: במהלך שנת 2013, ולבקשתו של רביע כי ישיג עבורו נשק, הגיע נסר לביתו של רביע עם אקדח, מחסנית וכדורים תואמים, ורביע רכש אותם ממנו תמורת 20,000 ₪. בהמשך רכש רביע מנסר שתי מחסניות נוספות וכן מאות כדורים בקוטר 9 מ"מ התואמים לאקדח ולמחסניות. בחלוף מספר חודשים, מכר רביע את האקדח וכן מחסנית אחת תמורת 19,000 ₪, והמשיך להחזיק בשתי המחסניות התואמות עד ליום 5.4.2017, במקום מסתור סמוך לביתו כשהן עטופות בפיסת בד.

בגין אישום זה הורשעו רביע ונסר בעבירה של סחר בנשק שלא כדין, לפי סעיפים 144(ב2)+(ג) לחוק העונשין, ובעבירות בנשק (רכישה והחזקה לגבי רביע (שתי עבירות) והחזקה לגבי נסר, לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין).

ג. האישום השלישי: במהלך שנת 2015 רכש רביע ממוחמד אקדח ושתי מחסניות ריקות תואמות, תמורת 14,000 ₪. מספר חודשים לאחר מכן ביקש רביע מנסר כי יאתר קונה לאקדח, ונסר תיווך בינו לבין אחר, והלה רכש את האקדח, מחסנית ו-25 כדורי 9 מ"מ, תמורת 17,000 ₪. נסר מסר את האקדח, המחסנית והכדורים לאחר, קיבל מידי את התמורה אותה העביר לרביע שנתן לו 1,000 ₪ בעבור התיווך בעסקה. רביע המשיך להחזיק במחסנית הנוספת התואמת לאקדח עד ליום 5.4.2017 במקום מסתור סמוך לביתו כשהיא עטופה בפיסת בד.

בגין אישום זה הורשעו השניים בעבירה של סחר בנשק שלא כדין, לפי סעיפים 144(ב2)+(ג) לחוק העונשין,

ועבירות בנשק (רכישה והחזקה), לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין.

ד. האישום הרביעי (בכתב האישום של רביע בלבד): במהלך שנת 2016 רכש רביע מאחר אקדח חצי אוטומטי תמורת 17,000 ₪ והחזיק באקדח זה עד ליום 5.4.2017 במקום מסתור סמוך לביתו.

בגין אישום זה הורשע רביע בעבירות בנשק (רכישה והחזקה), לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין (שתי עבירות).

ה. האישום החמישי (הרביעי בכתב האישום של נסר) במהלך שנת 2013 רכש רביע מאחר שני רימוני הלם תמורת 800 ₪, שאותם מכר בסוף שנת 2015 לנסר, בשל סכסוך אליו נקלע האחרון.

בגין אישום זה הורשע רביע בעבירה של סחר בנשק שלא כדין, לפי סעיפים 144(ב2)+(ג) לחוק העונשין, והשניים הורשעו בעבירות בנשק (רכישה והחזקה), לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין.

ו. האישום השישי (החמישי בכתב האישום של נסר): במהלך שנת 2016 הציע נסר לרביע, ורביע הסכים, לרכוש אקדח מסוג CZ תמורת 12,500 ₪. נסר שילם סך של 9,000 ₪ תמורת האקדח ורביע שילם את היתרה. בשלב מסוים החזיק רק נסר באקדח לאחר שטען בפני רביע כי מכר אותו לאחר.

בגין מעשים אלה הורשע רביע בעבירת סיוע לעבירות בנשק (רכישה), לפי סעיף 144(א) רישא + 31 לחוק העונשין ונסר הורשע ברכישה והחזקת נשק לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין.

2. בגין כל העבירות האלה, נדונו השניים על ידי בית המשפט המחוזי, כל אחד בנפרד, לשש שנות מאסר בפועל, ובנוסף, נגזר עליהם מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורם בגין כל עבירת נשק מסוג פשע, וכן מאסר על תנאי בגין כל עבירת נשק מסוג עוון, לתקופה של חמישה חודשים לגבי נסר ושישה חודשים לגבי רביע, למשך שלוש שנים מיום שחרורם.

על חומרת העונש, נסבים הערעורים שבפנינו.

3. נסר שם את הדגש בערעורו על כך שהוא היה הצד ה"נגרר" בסדרת העבירות, וכי הודה בחקירותיו ואף חשף עבירות נשק שלא היו בידיעת גורמי החקירה. כן טען, כי בית המשפט לא התחשב בנסיבותיו האישיות ובעובדה כי ביני לביני התארס וכיום הוא מבקש לפתוח דף חדש ולבנות את חייו כאדם נורמטיבי. עוד נטען, כי מתחם הענישה שנקבע על ידי בית משפט קמא חורג מהמתחם המקובל.

4. רביע שם את הדגש בערעורו על נסיבותיו האישיות; על כך שבני לביני נישא ויש לו שני ילדים קטנים שהיעדרותו

מחיהם פוגעת בהם. כן הפנה לתסקיר החיובי מאוד לגבי התנהגותו בין כתלי הכלא, שם הוא משמש גם כתומך לאסירים אחרים.

5. נספר לקורא כי נסר ורביע הם ילידי 1985, וכאשר היו בני 17 הורשעו בעבירות חמורות של סיוע לאויב במלחמה, ניסיון לרצח, חברות בארגון טרור, קשירת קשר לביצוע פשע ושידול לחברות בארגון טרור. השניים הסכימו בשעתו להצטרף לארגון הפת"ח ולבצע פיגועים בתחומי מדינת ישראל. במסגרת זו, השניים הניחו בחודש אוגוסט 2001 מטען חבלה בתחנת הסעה בצומת גולני, מתוך כוונה לגרום למותם של חיילים רבים ככל שניתן, אך המטען התגלה מבעוד מועד. בגין מעשה זה הושת על השניים מאסר בפועל של תשע שנים, שאותו סיימו לרצות בשנת 2010, וכפי שעולה מכתבי האישום, השניים שלחו ידם בעבירות נשק, במשותף, כבר בשנת 2012.

6. נאמר בקצרה, כי לא מצאנו ממש בשני הערעורים.

נקדים ונאמר כי אין בכתב האישום אינדיקציה לכך שנסר הוא שנגרר אחר רביע ופעל במצוותו. אף אין זה מדויק לומר כי השניים הודו מיד במיוחד להם, באשר הסדר הטיעון נעשה לאחר שחמישה עדים כבר העידו.

ולגופם של דברים. ענייננו בעבירות נשק, לגביהן הכריז בית משפט זה עוד לפני כשמונה שנים על העלאת רף הענישה (ע"פ 2251/11 נפאע נ' מדינת ישראל (4.12.2011)), ומאז הוחמר המצב בשטח עוד יותר. לפנינו שורה של עבירות נשק, כולל סחר בנשק, במגוון של כלי נשק ולאורך תקופה, כך שהעונש שהושת על השניים אינו חורג כלל מרף הענישה הנוהג. בנוסף, קשה להתעלם מעברם הפלילי המשותף של השניים. ניתן היה לצפות כי לאחר שהשתחררו מהכלא יתרחקו מכל מעשה שעלול להחזירם אל בין כתלי הכלא. אך למרבה הצער, דומה כי השניים לא הפנימו אל לקחם. ולבסוף, די להשוות את העונש שהושת על השניים ביחס לעונשו של מוחמד - שאין לו עבר פלילי, ואשר הורשע אך בחלק מהאישומים - עליו הושת מאסר בפועל של ארבע שנים (מוחמד משך את ערעורו לבית משפט זה - ע"פ 4373/18 שלאעטה נ' מדינת ישראל (21.11.2018)). בהינתן עברם הפלילי של המערערים ומספר העבירות בהן הורשעו, הרי שבהשוואה למוחמד העונש שהושת עליהם הוא מתון.

7. סוף דבר, שהערעורים נדחים.

ניתן היום, כ"ח בתמוז התשע"ט (30.7.2019).

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט